

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ - ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ

Ο Τσάβες φεύγει, ο τσαβισμός μένει ακλόνητος

Στη Βενεζουέλα ο πολιτικός μηχανισμός του βαριά ασθενούς προέδρου **Ούγκο Τσάβες** αποφάσισε να δώσει στα θαύματα μια ευκαιρία για να πραγματοποιηθούν.

Ενα από αυτά ήταν και η αναμονή για την εμφάνιση του Τσάβες την περασμένη Πέμπτη στο Κάρakas για να αναλάβει εκ νέου τα καθήκοντά του μετά τη νίκη του στις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου.

Αφού αυτό δεν συνέβη, οι άνθρωποι του προέδρου έκαναν ό,τι είναι δυνατό για να αφήσουν τη Θεία Πρόνοια να κάνει τη δουλειά της και να επιτρέψει στον Τσάβες να ορκιστεί σε μεταγενέστερο χρόνο όταν -και αν- αναρρώσει. Βέβαια, για να είναι και πιο σίγουροι, φρόντισαν να αλλάξουν και επτά μέλη του Ανωτάτου

ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

Δικαστηρίου, το οποίο αποφάσισε ότι ο Τσάβες μπορεί να ορκιστεί όταν αναρρώσει.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα, ο πρόεδρος θα έπρεπε να ορκιστεί στις 10 Ιανουαρίου. Η αντιπολίτευση από την πλευρά της υποστηρίζει ότι η χώρα θα πρέπει να πάει εκ νέου σε εκλογές. Ωστόσο, η κυβέρνηση θεωρεί ότι αυτό είναι θέμα ερμηνείας και από τη στιγμή που ο πρόεδρος είναι ασθενής, θα πρέπει να του δοθεί περισσότερος χρόνος για να αναρρώσει. Τη σχετική απόφαση πήρε το Ανώτατο Δικαστήριο, χωρίς ωστόσο να λείψουν οι αντιδράσεις και τα σενάρια για την κατάσταση του Τσάβες.

Ο λόγος είναι απλός. Αν ο Τσάβες πέθαινε πριν από τη 10η Ιανουαρίου, τότε, υποχρεωτικά, την προεδρία αναλάμβανε ο πρόεδρος της Εθνοσυνέλευσης -θέση στην οποία επανεξελέγη αυτή την εβδομάδα ένας ακόμη εξ απορρή-

των του Τσάβες, ο **Ντιοσντάδο Καμπέγιο**, ο οποίος θα έπρεπε σε εύλογο χρονικό διάστημα να προκηρύξει εκλογές.

Όσο ο Τσάβες είναι ζωντανός, η Βουλή θα μπορεί να περιμένει μέχρι να αναρρώσει ή μέχρι να είναι πλέον ξεκάθαρο ότι δεν θα μπορεί να αναλάβει τα καθήκοντά του.

Αναδιοργάνωση

Απ' όσα γνωρίζουμε μέχρι σήμερα και σύμφωνα με εκτιμήσεις διεθνών αναλυτών, η εποχή Τσάβες στη Βενεζουέλα τελείωσε. Οι όμως και ο τσαβισμός.

Ο κομαντάντε αφήνει πίσω του έναν πανίσχυρο μηχανισμό, πρόσωπα λαοφιλή και ικανά και μια μεγάλη εκλογική βάση που του χρωστάει πολλά.

Το κυβερνών σοσιαλιστικό κόμμα και το δίδυμο **Μαδούρο - Καμπέγιο** προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο ώστε να αναδιοργανωθούν και να καλύψουν τα κενά που θα αφήσει η αποχώρηση του Τσάβες, αφού, ακόμη και αν ο κομαντάντε βγει νικητής από τη μάχη του με τον καρκίνο, δεν είναι σίγουρο ότι θα μπορεί να συνεχίσει να ζει με το σκληρό πρόγραμμα που επιβάλλει η θέση του προέδρου. ■

ΕΝΡΙΚΕ ΚΑΠΡΙΛΕΣ

Ζητεί άμεσα νέες εκλογές

Ο **ΕΝΡΙΚΕ ΚΑΠΡΙΛΕΣ**, αν και έχασε στις εκλογές από τον Τσάβες, εξακολουθεί να παραμένει το αγαπημένο παιδί της αντιπολίτευσης. Αν η χώρα πάει σε εκλογές σύντομα, θα έχει μια δεύτερη ευκαιρία να βάλει τέλος στον τσαβισμό.

Ο Καπρίλες έχει εβραϊκή και πολωνική καταγωγή και προέρχεται από μια από τις πλουσιότερες οικογένειες της Βενεζουέλας. Η οικογένειά του ελέγχει επιχειρήσεις σε πολλούς τομείς, βιομηχανία, ακίνητα κ.ά., και έχει έναν από τους μεγαλύτερους ομίλους Μέσων Ενημέρωσης στη χώρα.

Το 2002, όταν έγινε το πραξικόπημα κατά του Ούγκο Τσάβες, ο Καπρίλες εισέβαλε με ομάδα

αντιφρονούντων στην προεδρία της Κούβας για να διαπιστώσει ότι δεν είχε δοθεί άσυλο σε οπαδούς του Τσάβες. Το συμβάν υποβαθμίστηκε τότε και από τις δύο πλευρές αλλά έμεινε ως μελανό σημείο στην πολιτική του καριέρα. Ο Καπρίλες επιτέθηκε στην κυβέρνηση λέγοντας ότι ο λαός ψήφισε τον Τσάβες και όχι τον Μαδούρο και ζήτησε να προχωρήσει άμεσα η διαδικασία για νέες εκλογές. Ταυτόχρονα, όμως, επιτέθηκε και στους ακραίους της αντιπολίτευσης, οι οποίοι ξεκίνησαν καμπάνια στο twitter για γενική απεργία. ■

Η κατάσταση της υγείας του Ούγκο Τσάβες έχει μονοπωλήσει το ενδιαφέρον, όχι μόνο στη Βενεζουέλα, αλλά σε όλη τη Λατινική Αμερική.

Θετικά και αρνητικά από τα δώδεκα χρόνια στην προεδρία

Ο **ΚΟΜΑΝΤΑΝΤΕ ΤΣΑΒΕΣ** αναμφίβολα θα μείνει στην Ιστορία ως ο άνθρωπος που άλλαξε την πορεία της Λατινικής Αμερικής. Ήταν αυτός που έδωσε το «εναρκτήριο λάκτισμα» για να ξεκινήσουν μεγάλες κοινωνικές αλλαγές στη Λατινική Αμερική όχι με δικτατορίες ή επαναστάσεις, όπως γίνονταν μέχρι τη δεκαετία του '80, αλλά μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες.

Και σαφώς πέρα από όσα του καταλογίζουν οι αντίπαλοί του, τα δώδεκα χρόνια που έμεινε πρόεδρος επέδειξε σημαντικό έργο. Από το 1999 μέχρι το 2010 οι επενδύσεις για το κοινωνικό κράτος σωρευτικά

έφτασαν τα 330 δισεκατομμύρια δολάρια, περίπου 20% του ΑΕΠ, ενώ την προηγούμενη δεκαετία μόλις που άγγιζαν το 8%.

Σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, το ποσοστό των πολιτών που ζούσαν στα όρια της φτώχειας μειώθηκε από 70% το 1996 σε 23,9% το 2009 και των πολιτών που ζουν σε ακραία φτώχεια από 40% σε 5,9%. Η ανεργία βρίσκεται στο 6,2%, ενώ έχει τριπλασιαστεί ο αριθμός των πολιτών που συνταξιοδοτήθηκαν.

Πιστώσεις

Στο θέμα των πιστώσεων, το 2011 οι κρατικές τράπεζες αύξησαν κατά 50% τα δάνεια στις επιχειρήσεις. Πέρυσι μόνο κτίστηκαν τέσσερα καινούργια νοσοκομεία, εννέα μαιευτήρια και αυξήθηκε κατά 21,1% ο αριθμός των νοσοκομειακών κλινών. Ωστόσο, τα τελευταία χρόνια η οικονομία έχει αρχίσει να δείχνει σημεία αστάθειας.

Το έλλειμμα έχει φτάσει στο 20% του ΑΕΠ και η χώρα έχει ήδη αρχίσει να έχει πρόβλημα με τα συ-

λλαγματικά της αποθέματα. Οι τεράστιες κοινωνικές δαπάνες που έγιναν με τα έσοδα από το πετρέλαιο δημιούργησαν μια νέα μεσαία τάξη η οποία καταναλώνει και ζητεί όλο και περισσότερα εισαγόμενα προϊόντα. Το δολάριο πωλείται στη μαύρη αγορά τέσσερις φορές ακριβότερα απ' ό,τι στις τράπεζες, γεγονός που αργά ή γρήγορα θα αναγκάσει την κυβέρνηση να προχωρήσει σε υποτίμηση του νομίσματος.

Οι χώρες με πετρέλαιο σπάνια αντιμετωπίζουν κρίσεις λόγω έλλειψης συναλλάγματος. Η Βενεζουέλα ωστόσο «τα κατάφερε» λόγω της αύξησης των εισαγωγών, της έλλειψης επενδύσεων στον πετρελαϊκό τομέα και της μείωσης των εσόδων από το πετρέλαιο για διάφορους λόγους, όπως η εσωτερική κατανάλωση (το ρεζερβουάρ ενός μέσου αυτοκινήτου γεμίζει στη Βενεζουέλα με μόλις 20 λεπτά του ευρώ) και η επιδότηση του πετρελαίου για τους συμμάχους τους Τσάβες με τιμολόγια που συχνά ούτε καν εξοφλούνται. ■

